

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25Csp/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418201899
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418201899.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Milanom Antalom v právnej veci žalobcu: V. U., M., XX.XX.XXXX, A. Q. L. C. Č..XXX, XXX XX L. C., právne zastúpený: FALIS & Partners, s.r.o., so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 51 769 654, proti žalovanému: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grúnty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený: JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Plynárska 1, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 819 702, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 012,17 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 012,17 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 012,17 € od 29.03.2018 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 04.04.2018 domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 012,17 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 29.03.2018 do zaplataenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril ako spotrebiteľ so žalovaným spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. B., na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 1 200,- €, č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 1 000,- € a č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 1 200,- €.

3. Žalobca predmetné zmluvy o úvere uzavrel za účelom získania finančných prostriedkov výlučne na súkromné účely, pričom tieto peniaze nepoužil na výkon podnikania, zamestnania ani povolania, považuje ich za spotrebiteľské zmluvy a tiež na uvedený právny vzťah je nutné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinný000 v čase uzavretia úverových zmlúv.

4. Poskytnutý úver žalobca považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., pretože predmetné zmluvy č. B. J. Č.. XXXXXXXXXX neobsahujú náležitosti o konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. nakoľko nie je dostačujúca formulácia v zmluve o tom, že prvá splátka je splatná 10.deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného splatenia je splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

5. Vo všetkých troch zmluvách je podľa názoru žalobcu nesprávne uvedená výška priemernej hodnoty RPMN ako podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva č. B. bola podpísaná dňa 27.01.2015. Platná priemerná hodnota RPMN je teda informácia o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3.štvrtrok 2014, ktorá bola zverejnená dňa 30.10.2014. Priemerná výška RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 1 do 5 rokov predstavuje 15,16 %. V zmluve je uvedená priemerná RPMN vo výške 36,30 %.

Zmluva č. XXXXXXXXXX bola podpísaná dňa 22.01.2016. Platná priemerná hodnota RPMN je informácia o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3.štvrtrok 2015, teda bola zverejnená dňa 30.10.2015. Priemerná výška RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 1 do 5 rokov predstavuje 13,36 %. V zmluve je uvedená priemerná RPMN vo výške 29,89 %.

Zmluva č. XXXXXXXXXX bola podpísaná dňa 21.09.2016. Platná priemerná hodnota RPMN je informácia o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2.štvrtrok 2016, teda bola zverejnená dňa 29.07.2016. Priemerná výška RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 1 do 5 rokov predstavuje 12,52 %. V zmluve je uvedená priemerná RPMN vo výške 31,71 %.

Ďalším nedostatkom zmlúv je absencia údajov o ročnej úrokovej sadzbe v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. . Zmluvy obsahujú iba celkový úrok z istiny pri úvere na 13 mesiacov. Zákon vyžaduje uvedenie ročného úroku a nie úroku z istiny úveru, ktorý má byť splatný v lehote 13 mesiacov. Takýto údaj je pre spotrebiteľa zavádzajúci a skresľujúci. Uvedené skutočnosti majú za následok, že všetky tri zmluvy o úvere sú bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. nakoľko neobsahujú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), i) a y) zákona č. 129/2010 Z. z.

6. Žalobca v ďalšom uviedol, že podľa jeho názoru pri všetkých predmetných zmluvách je prekročená najvyššia výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.novembra do 15.februára 2016 bola najvyššia prípustná výška odplaty pre zmluvy so splatnosťou nad 1 do 5 rokov vo výške 26,72 %, uvedený údaj bol zverejnený NBS. V zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.01.2016 je výška odplaty (RPMN) uvedená vo výške 62,69 %, čiže jednoznačne došlo k prekročeniu najvyššej prípustnej miery odplaty. Pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.augusta 2016 do 15.novembra 2016 bola najvyššia prípustná výška odplaty pre zmluvy so splatnosťou nad 1 do 5 rokov vo výške 25,04 %. Taktiež tento údaj bol zverejnený NBS. V zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.09.2016 je výška odplaty (RPMN) uvedená vo výške 84,95 %, čiže jednoznačne došlo k prekročeniu najvyššej prípustnej miery odplaty. V zmluve o úvere č. B. S. dňa 27.01.2015 je výška odplaty (RPMN) uvedená vo výške 50,22 %. Priemerná výška RPMN v danom období bola vo výške 12,52 %, takže maximálna výška odplaty podľa zákona predstavuje 25,04 %, čiže jednoznačne došlo k prekročeniu najvyššej prípustnej miery odplaty.

7. Žalobca všetky tri úvery splatil, a to zmluvu č. B. - úver 1 200,- €, splatené 1 526,57 €, t.j. o 326,57 € viac, ako predstavovala istina úveru. Zmluvu č. XXXXXXXXXX - úver 1 200,- €, splatené 1 641,60 €, t.j. o 441,60 € viac, ako predstavovala istina úveru a zmluvu č. XXXXXXXXXX - úver 1 000,- €, splatené 1 244,- €, t.j. o 244,- € viac, ako predstavovala istina úveru. Pretože úver žalobca považuje za bezúročný a bezpoplatkový, o sumy o ktoré žalobca zaplatil žalovanému viac, ako predstavovala istina úveru je bezdôvodným obohatením na strane žalovaného, ktoré v tomto prípade predstavuje sumu 1 012,17 € (326,57 € + 441,60 € + 244,- €). Žalobca v tomto konaní požaduje zaplatiť bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spolu so zákonným úrokom z omeškania od nasledujúceho dňa po dni uplynutia lehoty na dobrovoľné vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré žiadal žalovaného listom zo dňa 23.03.2018 (čl. 22).

8. K žalobe žalobca priložil zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.09.2016, č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.01.2016 a č. B. zo dňa 27.01.2015, výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 23.03.2018, splátkový kalendár k zmluvám, potvrdenie žalovaného splatení pohľadávky z úverových zmlúv, najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 3.štvrtrok 2015 a 2.štvrtrok 2016.

9. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním zo dňa 16.04.2018, doručeným súdu dňa 25.04.2018, v ktorom vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku žalobcu vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. B. zo dňa 27.01.2015. Tento záväzok bol doplatený dňa 22.01.2016 ako to

vyplýva aj z príloh predložených žalobcom. Podľa jeho názoru začala plynúť subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia v deň nasledujúci po predčasnom uhradení dlhu, a to s poukazom na právnu úpravu zakotvenú v ust. § 2 zákona č. 1/1993 Zb.z. v spojení s ust. § 186 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Žalovaný je toho názoru, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 23.01.2016 a jej posledným dňom bol 23.01.2018. Nakoľko žalobca podal žalobu až dňa 04.04.2018, čo je zrejmé z odtlačku pečiatky okresného súdu na žalobe, tak je nutné považovať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. B. za premlčaný, z dôvodu márneho uplynutia subjektívnej premlčacej doby. Žalovaný svoj názor odvodzuje od poslednej splátky, ktorou bol dlh uhradený, nakoľko táto splátka by prichádzala do úvahy ako posledná premlčaná. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. B. J. Č.. XXXXXXXXXX obsahujú termín konečnej splatnosti v článku III. ods. 2 v prvej zmluve a v článku III. ods. 2 v druhej zmluve. Ďalej žalovaný k termínu konečnej splatnosti uvádza, že vnútroštátna právna úprava jednoznačne neustanovuje, akým spôsobom má byť termín konečnej splatnosti špecifikovaný, teda neobstoí ani požiadavka špecifikovať termín konečnej splatnosti výhradne konkrétnym dátumom. Žalovaný na podporu svojich tvrdení poukázal na viacero rozhodnutí súdov a taktiež na poslednú zmenu zákonnej úpravy predmetného znenia ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) (v čase uzavretia zmlúv pod písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch)

V prípade výšky odplaty žalovaný uviedol, že všetky tri zmluvy spĺňajú podmienky, pretože odplata bola v 3.štvrtroku 2014 zverejnená vo výške 36,30 %, čo korešponduje s priemernou RPMN v zmluve č. B., v 3.štvrtroku 2015 zverejnená vo výške 29,89 %, čo korešponduje s priemernou RPMN uvedenou v zmluve Č..XXXXXXXXXX a 2.štvrtroku 2016 bola priemerná RPMN zverejnená vo výške 31,71 %, čo korešponduje s priemernou RPMN uvedenou v zmluve Č.. XXXXXXXXXX (ide o zmluvu s dobou trvania 12 mesiacov vrátane).

K namietanej výške úrokovej sadzby poukázal na ustanovenie § 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. . Vzhľadom na uvedené, považuje žalobu v celom rozsahu sa nedôvodnú a navrhol súdu, aby ju zamietol v celom rozsahu, žalobcu zaviazal k náhrade trov konania.

S vyjadrením predložil súhrnné informácie o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3.štvrtrok 2014, 2015 a za 2.štvrtrok 2016.

10. Žalobca v rámci svojho vyjadrenia k vyjadreniu žalovaného doručeného súdu dňa 21.05.2018 uviedol, že aj napriek vyjadreniu žalovaného zastáva názor, že nárok žalobcu je preukázaný a v celom rozsahu aj dôvodný. Nesúhlasí s názorom žalovaného, že nárok zo zmluvy č. B. nebol uplatnený v subjektívnej a ani objektívnej premlčacej dobe, preto namieta uplynutie subjektívnej premlčacej doby. K plynutiu subjektívnej premlčacej doby poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/18/2018 zo dňa 21.02.2018. Navrhol, aby súd námietku premlčania vznesenú žalovaný považoval za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 5 Civilného sporového poriadku a na túto námietku neprihliadol. Žalobca v ďalšom v celom rozsahu trval na uplatnenom nároku, na vznesené námietky zo strany žalovaného poukázal už na veľký počet rozhodnutí súdov, ktoré konštatovali, že zmluvy žalovaného vzhľadom na ich formulárový charakter sú bezúročné a bez poplatkov pre absenciu údajov o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaju o ročnej úrokovej sadzbe, neplatnosti zmlúv v časti odplaty, ako aj uplatňovanie neprijateľnej zmluvnej podmienky v časti servisného poplatku.

11. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu, doručenom súdu dňa 07.06.2018 uviedol, že trvá na vznesenej námietke premlčania, svoje tvrdenie podložil relevantnou rozhodovacou činnosťou súdov v Slovenskej republike. Taktiež ku konečnej splatnosti spotrebiteľských úverov uviedol, že poukázal nielen na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, ale aj na názor Najvyššieho súdu SR uvedený v Uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017.

12. Súd nariadil pojednávanie na deň 01.03.2019. Strany sporu boli na pojednávanie riadne predvolané. Žalovaný nežiadal o odročenie pojednávania, svoju neúčast' neospravedlnil z vážnych dôvodov, preto súd aplikoval zákonné ustanovenie § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného. Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, a oboznámením sa s listinami, ktoré neboli sporovým stranám doručené, pričom aplikujúc ustanovenie § 204 CSP súd upustil od čítania i oznámenia tých listín, ktorých odpisy boli sporovým stranám v priebehu konania doručené a listiny alebo ich obsah neboli žiadnou zo sporových strán spochybnené a s ktorými sa súd oboznámil v rámci prípravy pojednávania.

13. Zástupca žalobcu trval na žalobe a zopakoval dôvody z písomného podania.

14. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 27.01.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. B.. Na základe uvedenej zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1 200,- €, ktorý mal žalobca splatiť 10-tich mesačných splátkach vo výške 153,- €. Žalobca zaplatil všetky splátky, o čom svedčí aj potvrdenie žalovaného o splatení úveru zo dňa 13.03.2018, v ktorom žalovaný informoval žalobcu o splatení celého úveru dňa 22.01.2016. Celkovo tak žalobca uhradil žalovanému sumu 1 526,57 €. RPMN za úver predstavovala 50,22 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu 36,30 %, servisný poplatok vo výške 9,00 % z istiny (úrok a servisný poplatok ďalej spolu len „odplata“), úrok vo výške 240,- €, servisný poplatok vo výške 108,- €. Prvá splátka úveru bola splatná 10.deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V časti III. bod 2 predmetnej zmluvy je uvedený termín splatnosti poslednej splátky a teda aj termín konečnej splatnosti úveru ako 380.deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy bola dohodnutá od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru t.j. 380 kalendárnych dní.

15. Žalobca a žalovaný uzatvorili druhú zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 22.01.2016, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1 000,- €, ktorý mal žalobca splatiť v 13-tich pravidelných rovnomerných mesačných splátkach vo výške 98,- €. Celkovú čiastku, ktorú mal dlžník uhradiť predstavovala sumu 1 274,- €. Žalobca zaplatil všetky splátky, celkovo uhradil žalovanému sumu 1 244,- €. RPMN za úver predstavovala 62,69 %, ročná úroková sadzba 27,40 %. Prvá splátka úveru bola splatná 10.deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V časti III. bod 2 predmetnej zmluvy je uvedený termín splatnosti poslednej splátky ako 380.deň po uzatvorení zmluvy.

16. Žalobca a žalovaný uzavreli následne tretiu zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 21.09.2016, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1 200,- €, ktorý mal žalobca splatiť v 12-tich pravidelných rovnomerných mesačných splátkach vo výške 136,80 €. Celkovú čiastku, ktorú mal dlžník uhradiť predstavovala sumu 1 641,60 €. Žalobca zaplatil všetky splátky, o čom svedčí potvrdenie žalovaného o splatení úveru z 13.03.2018, v ktorom žalovaný informoval žalobcu o splatení celého úveru ku dňu 26.10.2017. RPMN za úver predstavovala 84,95 %. Prvá splátka úveru bola splatná 30.deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol stanovený na 21.09.2017.

17. Listom zo dňa 23.03.2018 vyzval právny zástupca žalobcu žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 417,20 € do lehoty 28.03.2018.

18. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej len „obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzujú sa každá z týchto zmlúv samostatne.

21. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

22. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z. z. , ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, na účely stanovenia

najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije primeraná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

23. Podľa § 1a ods. 1 citovaného nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa prechádzajúcej vety.

24. Podľa § 1a ods. 4 citovaného nariadenia, najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

25. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

26. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 2 písm. a), b) a d) ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a g) ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľa úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

32. Podľa § 21 ods. 2 ZSÚ, ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

33. Žalovaný vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku žalobcu vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. B. zo dňa 27.01.2015 ako vyplýva z príloh predložených žalobcom doplatok z tejto zmluvy bol uhradený dňa 22.01.2016. Žalovaný má za to, že subjektívna premlčacia doba preto začala plynúť odo dňa 23.01.2016 a jej posledným dňom bol 23.01.2018. Žalobca podal žalobu na súd až dňa 04.04.2018 a preto je nutné považovať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z tejto zmluvy za premlčaný.

34. Podľa § 124 CSP, je hmotnoprávny úkon strany voči súdu účinný okamihom doručenia a voči ostatným subjektom od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník stanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívnu (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok ich plynutia je stanovený odlišne a odlišný a na sebe nezávislý je aj ďalší priebeh ich plynutia ako aj ich skončenie. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť od okamihu, kedy oprávnený zistil skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik bezdôvodného obohatenia na strane zodpovedného subjektu a orientačne aj jeho rozsah tak, aby bolo možné približne určiť výšku náhrady v peniazoch (judikatúra s ČR, závery NSSR v uznesení sp.zn. 4Cdo/256/2010 zo dňa 28.08.2010, kde sa okrem iného uvádza, že začiatok subjektívnej premlčacej doby práva na vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia sa neviaže k dátumu splatnosti, ako je to pri začiatku všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ale k inej skutočnosti, ktorou je vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil).

35. Žalobca sa nepochybne dozvedel, že žalovaný získal na jeho úkor bezdôvodné obohatenie z potvrdenia o splatení pohľadávky vyhotoveného dňa 13.03.2018 žalovaným (čl.10). Premlčacia doba teda začala plynúť od 14.03.2018. Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Začiatok plynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby je zákonom jednoznačne stanovený dňom, kedy ku bezdôvodnému obohateniu došlo. Po preskúmaní tejto otázky dospel súd k záveru, že uplatnený nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. B. zo dňa 27.01.2015, ktorý bol žalobcom dňa 22.01.2016 uhradený v celej výške nie je premlčaný a žalobca ho uplatnil v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby (plnenie do 22.01.2016) ako aj v rámci dvojročnej subjektívnej lehoty (potvrdenie o splatení pohľadávky zo dňa 13.03.2018).

36. Súd zistil, že v dvoch štandardných úverových zmluvách č. B. J. XXXXXXXXXX je uvedený údaj o splatnosti jednotlivých splátok a doba splatnosti celého úveru tak, ako požaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ. S odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 09.11.2016, na ktoré odkazuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, súd konštatuje, že ak spotrebiteľ vie zo zmluvy identifikovať termín konečnej splatnosti, nemusí byť v zmluve uvedený presný dátum poslednej splátky. Vzhľadom na uvedené súd považuje námietku žalobcu, pokiaľ ide o absenciu termínu konečnej splatnosti úveru v predmetných zmluvách za nedôvodnú. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je v zmluve č. XXXXXXXXXX uvedený v súlade s § 9 ods. 2 písm. g) ZSÚ, t.j. presným dátumom splatnosti 21.09.2017.

37. Súd považuje námietku žalobcu za dôvodnú pokiaľ sa týka nesprávneho uvedenia výšky priemernej hodnoty RPMN vo všetkých troch predmetných zmluvách.

38. Podľa informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3.štvrtrok 2014, ktoré boli zverejnené dňa 30.10.2014 bola priemerná výška RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 1 do 5 rokov - 15,16 %. V zmluve č. B. podpísanej dňa 27.01.2015 stranami konania bola uvedená priemerná RPMN vo výške 36,30 %. Obdobne bola

nesprávne uvedená výška priemernej hodnoty RPMN aj v ďalších dvoch zmluvách o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 22.01.2016 a to vo výške 29,89 % (priemerná výška RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 1 do 5 rokov predstavuje 13,36 %) a v zmluve č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 21.09.2016 nesprávna je taktiež nesprávne uvedená výška priemernej RPMN 31,71 % (priemerná výška RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 1 do 5 rokov predstavuje 12,52 % s poukazom na informáciu o údajoch novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2.štvrtrok 2016). Vzhľadom na to, že vo všetkých troch zmluvách sú nesprávne uvedené výšky priemernej hodnoty RPMN, ktoré sú podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. y) ZSÚ, sú všetky tri zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaným poskytnuté ako spotrebiteľské úvery bezúročné a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. g) ZSÚ, podľa ktorého RPMN úveru nesmie prevýšiť najvyššiu prípustnú odplatu s odkazom na § 1 ods. 4 nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995.

39. Žalobca plnil žalovanému čiastočne bez právneho dôvodu, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, a to v rozsahu sumy prevyšujúcej istinu poskytnutých úverov, t.j. v sume 1 012,17 €. Súd mal preukázané, že žalobcovi boli poskytnuté tri úvery v celkovej výške 3 400,- € a žalovanému žalobca uhradil doposiaľ 4 412,17 €. Súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu predstavujúcu bezdôvodné obohatenie s poukazom na to, že plnenie v časti presahujúcej rámec istiny predstavuje plnenie bezprávneho dôvodu, pretože poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. g) ZSÚ.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Keďže žalobca si podanou žalobou uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania žalovaného so zaplatením žalovanej sumy, súd priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Žalobca preukázal, že žalovaného vyzval na dobrovoľné plnenie listom z 23.03.2018, na základe ktorého žalovaného žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia najneskôr do 28.03.2018.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.